

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 185.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365824720/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

oplyst af Flammen. »Fryd dig ved Livet i dine Dages Vaar!« – sang han med skingrende Stemme og loe, medens hun trak et Menneskehoved ved Haarene op af Kjædeien og begyndte at skrabe det. Valman saae Intet af det hæslige Natmaleri; han saae kun en qvindelig Skikkelse for sig; selv deri syntes han at skimte den skønne Amalias Billede og i sin Henrykkelses-Forblindelse tumlede han i Armene paa den gruelige Lig-Kogekone og dansede jublende med hende henad det slibrige Flisegulv ved Ilden. – Da loe Marthe endnu høiere. »Deilige Amalia!« – udbrod han – »saa er du endelig min! – saa bøier du dit yndige Ansigt om til mig og rækker mig dine himmelske Læber til det Kys, der for evig skal besegle vor Pakt!« – med disse Ord greb han Cadaver-Marthe om Hovedet og trykkede hendes gustne Mund mod sine Læber; men i samme Øieblik sank han om paa Steengulvet uden Bevidsthed.

Da Valman kom til sig selv, var det Morgen. Han laae paa Klædt paa sin Seng og syntes at have bortsovet et heelt Liv. Han hørte Klokkerne ringe til Høimesse ligesom forrige Dag. – Han var uviss om det, han syntes at erindre sig, var en Drøm og om det endnu var første Pintsdag, eller om han havde været beruset hele Gaarsdagen. »Nei!« – raabte han glad og sprang op – »jeg har seet hende – jeg har omfavnet hende – jeg har føit hendes Læber brænde paa mine!«

Da stod Marthe i den aabuede Dør igjen, ligesom forrige Dag, og Beertradene paa Væggen raslede omkring hende i Trækvinden. »Er Brudgommen allerede paa Benene!« – sagde hun og loe – »Bruden er nu ogsaa paa Ben – men just ikke saa hed som paa Ballet nat. See! her har jeg et Kjærlighedsbrev til Dem – og her er det smukke Hoved, jeg var ifærd med, da vi fik os det lystige Svingom ved Kjøkkenilden!« Med disse Ord lagde hun et Brev paa hans Bord og tog et nylig skrabet Dødningshoved frem under sit forklæde og satte ved Siden af det paa Bordet.

Na erindrede Valman, som en hæslig Drøm, sin natlige Afåndighed og hvorledes han virkelig havde danset ved et Baal og holdt et Qvindehoved mellem sine Hænder, som han troede var Amalias, men som syntes ham blev til et grueligt Hexansigt.

»Far til Helvede, afskyelige Hex!« – raabte han og styrtede som ra-